

Automaattisen päätöksenteon määritelmä laajenee – Euroopan unionin ensimmäiset tuomiot tietosuoja-asetuksen 22 artiklasta

Lakimies
3–4/2024
s. 537–544

1. Aluksi

Euroopan unionin tuomioistuin (EUT) antoi joulukuussa 2023 ratkaisut asiakokonaisuudessa, joka koskee automaattista päätöksentekoa.¹ Näin olemme saaneet kauan kaivattua apua unionin yleisen tietosuoja-asetuksen 22 artiklan tulkintaan.²

Asetuksen 22 artikla on koukeroisesti kirjoitettu. Sen mukaan rekisteröidyllä on oikeus olla joutumatta sellaisen päätöksen kohteeksi, joka perustuu pelkästään automaattiseen käsittelyyn, kuten profilointiin, ja jolla on häntä koskevia oikeusvaikutuksia tai joka vaikuttaa häneen vastaavalla tavalla merkittävästi. Tämä pääsääntö tarkoittaa yksinkertaistettuna sitä, että kun yksityinen tai julkinen taho automatisoi toimintaansa, se ei voi antaa ihmisten kannalta merkityksellisiä päätöksiä pelkästään koneiden tehtäväksi. Artikla tulee sovellettavaksi ensinnäkin silloin, kun kyse on päätöksestä, ja toiseksi silloin, kun päätöksellä on ihmisiä koskevia oikeusvaikutuksia tai päätös muutoin vaikuttaa näihin merkittävästi. Molemmat seikat on arvioitava tapauskohtaisesti, ja molemmat ovat aiheuttaneet päänvaivaa tietosuojajuristeille haki Euroopan.

Automaattisen päätöksenteon kieltö ei ole ehdoton, sillä 22 artiklaan sisältyy myös mahdollisuus tietyissä tilanteissa ja tietyin ehdoin tehdä niitä. Yksi poikkeusperuste on esimerkiksi henkilön suostumus. Tällaiset poikkeukset pääsääntöön ovat kuitenkin mahdollisia vain, jos rekisterinpitäjä toteuttaa asianmukaiset toimenpiteet rekisteröidyn oikeuksien ja vapauksien sekä oikeutettujen etujen suojaamiseksi. Näihin toimenpiteisiin kuuluvat vähintään rekisteröidylle turvattu oikeus vaatia, että tiedot käsittelee rekisterinpitäjän puolesta luonnollinen henkilö, sekä oikeus esittää kantansa ja riitauttaa päätös.

* *Susanna Lindroos-Hovinheimo*, OTT, VTM, VT, professori, Helsingin yliopisto.

1. Asia C-634/21 Schufa Holding, ECLI:EU:C:2023:957 sekä yhdistetyt asiat C-26/22 ja C-64/22 Schufa Holding, ECLI:EU:C:2023:958.

2. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetetus (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuoja-asetus).

Koska kyse on unionin oikeudesta, keskeisin tulkintaa ohjaava lähde on asetuksen johdanto-osa. Merkityksellinen on kohta 71. Siinä selitetään artiklan merkitystä ja annetaan esimerkkejä siitä, mikä voi olla automaattista päätöksentekoa tai profilointia. Tässä yhteydessä asetuksessa mainitaan nimenomaisesti online-luottohakemuksen automaattinen epääminen tai sähköisen rekrytoinnin käytännöt ilman ihmisen osallistumista.

Vaikka artikla johdanto-osineen sisältää paljon sanoja, on niiden tarkka merkitys yksittäisissä tilanteissa jäänyt jossain määrin epäselväksi.³ EUT:n joulukuussa 2023 antamat ratkaisut pureutuvat 22 artiklan tulkintaan tavalla, joka on ainakin osittain hyödyllinen tulevaisuuden tilanteita arvioitaessa. Valitettavan paljon jää myös auki.

2. Tosiseikat

EUT:n tuomiot ovat luonteeltaan vastauksia ennakkoratkaisupyyntöihin, jotka Wiesbadenin hallintotuomioistuin esitti.⁴ Ne koskevat Schufa Holding -nimisen yhtiön tekemiä luottokelpoisuusarvioita. Se tarjoaa sopimuskumppaneilleen tietoja erityisesti kuluttajien luottokelpoisuudesta. Tätä varten se pisteyttää henkilöitä niin, että se laatii ennusteen heidän kyvystään maksaa lainoja takaisin. Ennuste laaditaan henkilön tiettyjen ominaispiirteiden perusteella matemaattisten ja tilastollisten menetelmien avulla. Ennusteen muodostava pisteytys perustuu siihen oletukseen, että henkilö kuuluu muista vastaavanlaiset ominaispiirteet omaavista ja tietyllä tavalla toimineista henkilöistä muodostuvaan ryhmään.

Kansallisessa prosessissa oli kysymys siitä, että kolmas osapuoli ei suostunut myöntämään henkilölle lainaa sen jälkeen, kun Schufa oli laatinut hänestä pisteytyksen. Henkilö pyysi Schufaa toimittamaan hänelle tietoja sen käsittelemistä henkilötiedoista sekä poistamaan virheelliset tiedot.

Schufa antoi osan tiedoista, mutta kieltäytyi liikesalaisuuteen vedoten antamasta kaikkia. Yhtiö vetosi siihen, että se ainoastaan välitti tietoja sopimuskumppaneilleen ja että nämä sopimuskumppanit tekivät varsinaiset päätökset.

3. Muuta tulkintaa ohjaavaa lähteistöä on luonnollisesti oikeuskirjallisuudessa sekä viranomaisten ohjeissa. Ks. esim. WP 29 Guidelines on Automated individual decision-making and Profiling for the purposes of Regulation 2016/679. Lähteisiin sisältyy kuitenkin merkittävää epävarmuutta siinä, mitä kaikkea henkilötietojen käsittelyä 22 artikla koskee ja mitä se kieltää.
4. Ks. oikeudenkäynnistä Andreas Häuselmann, The ECJ's First Landmark Case on Automated Decision-Making – a Report from the Oral Hearing before the First Chamber. European Law Blog 20.2.2023 osoitteessa <https://europeanlawblog.eu/2023/02/20/the-ecjs-first-landmark-case-on-automated-decision-making-a-report-from-the-oral-hearing-before-the-first-chamber/> (vierailtu 19.3.2024).

Kansallisessa riidassa merkittäväksi muodostui erityisesti Schufan tietosuojasääntelyn mukainen vastuu henkilötietojen käsittelystä. Tarkasteltavana oli muun muassa se, kumpi osapuoli, Schufa vai lainan antamisesta kieltäytynyt yhtiö, oli vastuussa automaattisesta päätöksenteosta.

3. Unionin tuomioistuimen tuomiot

Automaattisen päätöksenteon osalta EUT päätti ensinnäkin, että Schufan toteuttamaa automatisoitua luottokelpoisuusarviota on pidettävä automatisoituna yksittäispäätöksenä silloin, kun siitä riippuu olennaisesti se, perustaako, täyttääkö tai päättääkö kolmas osapuoli sopimussuhteen henkilön kanssa kyseisen arvion perusteella.

Tuomioistuin perusteli ratkaisuaan ensisijaisesti sillä, että tämä on tulkinta, joka vahvistaa 22 artiklalla tavoiteltua tehokasta suojaa. Samasta syystä tuomioistuin totesi, että 22 artiklan mukainen päätöksen käsite on syytä ymmärtää laajasti.⁵

Kun tilanteessa on mukana kolme toimijaa, on tuomioistuimen käsityksen mukaan olemassa erityinen vaara siitä, että 22 artiklaa kierretään, jolloin syntyy aukko oikeussuojaan. Siksi Schufan tekemää luottokelpoisuusarviota ei voida pitää vain valmistelevana toimena vaan artiklassa tarkoitettuna päätöksenä. Schufan menettely perustuu automatisoituun käsittelyyn ja vaikuttaa rekisteröityyn merkittävällä tavalla, koska kyseinen arvio ohjaa olennaisesti kolmannen osapuolen toimintaa.⁶

Toisessa tuomiossa, jossa EUT yhdisti kaksi muuta Schufaa koskevaa asiaa, tuomioistuin totesi, että myös moni muu tietosuojasetuksen artikla koskee Schufaa. Se ei saa säilyttää henkilötietoja kauemmin kuin on välttämätöntä. Lisäksi sen on poistettava henkilötiedot 17 artiklan mukaisesti, jos henkilö niin pyytää. Henkilöllä on tuomioistuimen mukaan myös 21 artiklan mukainen oikeus vastustaa tietojensa käsittelyä.⁷ Nämä ovat merkittäviä seikkoja erityisesti Schufan kaltaisten toimijoiden kannalta, sillä niiden lienee mahdotonta tehdä luottokelpoisuusarvioita, jos henkilö vastustaa tietojensa käsittelyä. Keskityn tässä kommentissani kuitenkin vain 22 artiklan tulkintaan, sillä siinäkin on varsin paljon pureskeltavaa.

5. Tuomio asiassa C-634/21, kohta 60.

6. Tuomio asiassa C-634/21, kohdat 61–62.

7. Tuomio asioissa C-26/22 ja C-64/22, kohdat 106–112.

4. Pohdintaa

Automaattista päätöksentekoa koskeva argumentaatio on tuomioissa varsin selkeää ja johdonmukaista, joskin minimalistista. Tuomioistuin ottaa ohjenuorakseen EU-oikeuden yleisistä opeista tunnetun teleologisen tulkinnan. Viime aikoina se on tietosuojayhteyksissä vahvistettu esimerkiksi Pankki S -tapauksessa, jossa ratkaistiin suomalainen ennakkoratkaisupyyntö.⁸ Siinä EUT totesi – ja nyt tarkasteltavassa asiayhteydessä toisti – että asetuksen sanamuodon tulkinnassa merkitystä on annettava asetuksen tarkoitukselle.

Mikä sitten on tietosuoja-asetuksen tarkoitus? Siitä ei tuomioistuimen käytäntö jätä epäilystäkään: tietosujasääntely on perusoikeussääntelyä, ja perusoikeuksien, tässä tapauksessa henkilötietojen, suojaaminen on sääntelyn telos.⁹ Sääntelyä ei siten tulkita siitä näkökulmasta, mikä olisi parasta sisämarkkinoiden toiminnan, innovaatioiden tai tietojen käytettävyyden kannalta. – Näin siitä huolimatta, että tietosuoja-asetuksella on kaksi eksplisiittisesti määriteltyä tarkoitusta 1 artiklan mukaan: henkilötietojen suoja sekä henkilötietojen vapaa liikkuvuus unionin sisällä.

Tuomioistuin toteaa muun muassa, että automatisoidun päätöksenteon laillisuutta koskevat tiukemmat vaatimukset sekä tähän liittyvät rekisterinpitäjän tietojen toimittamista koskevat lisävelvollisuudet ja niihin liittyvät rekisteröidyn tietoihin tutustumista koskevat lisäoikeudet selittyvät yleisen tietosuoja-asetuksen 22 artiklan tarkoituksella. Tämä tarkoitus on henkilöiden suojaaminen niiltä erityisiltä vaaroilta, joita henkilötietojen automatisoitu käsittely, kuten profilointi, aiheuttaa heidän oikeuksilleen ja vapauksilleen.¹⁰

Ajattelutavassa näkyy se epäluulo, jota EU-oikeus tuntee automatisaatiota kohtaan. Tietosuoja-asetusta säädettäessä omaksuttiin se kanta, että koneen tekemä päätös on tavalla tai toisella epäilyttävä tai ainakin epäilyttävämpi kuin ihmisen tekemä. Sama ajattelutapa on viime aikoina näkynyt varsin selvästi tekoälyasetuksesta neuvoteltaessa.¹¹

EUT on johdonmukainen myös tavassa, jolla se suhtautuu mahdollisiin oikeuksien suojan aukkoihin. Jo Wirtschaftsakademie-ratkaisusta kävi ilmi, että tuomioistuimen tulkintaa ohjaa ajatus vaihtoehtoisen tai toisenlaisen tulkinnan

8. Asia C-579/21 Pankki S, ECLI:EU:C:2023:501. Katso myös Itä-Suomen HAO 22.12.2023 t. 2891/2023.

9. Ks. tästä esim. Susanna Lindroos-Hovinhoimo, Who controls our data? The legal reasoning of the European Court of Justice in Wirtschaftsakademie Schleswig-Holstein and Tietosuoja-valtuutettu v Jehovah todistajat. Information & Communications Technology Law 28(2)2019, s. 225–238 ja samoin Julkisasiames P. Pikamäen ratkaisuehdotus 16.3.2023 asiassa C-634/21, ECLI:EU:C:2023:220, erityisesti kohta 51.

10. Tuomio asiassa C-634/21, kohta 57.

11. Ks. esim. <https://artificialintelligenceact.eu/the-act> (vierailtu 28.2.2024).

seurauksista.¹² Jäisikö silloin jokin tietosuoja-osa-alue vaille suojaa? Sääntelyn tehokkuus näyttäytyy siten tulkintaa ohjaavana periaatteena.¹³ Tässä ajattelutavassa näkyy myös systemaattinen tulkinta, jossa tietosuoja-asetusta tulkitaan ja sovelletaan kokonaisuutena. Artiklat liittyvät toisiinsa, ja erityisen oleellisia ovat 5 artiklassa määritellyt henkilötietojen käsittelyn periaatteet. Tuomioistuin on ratkaisutoiminnassaan ylläpitänyt tätä tietosuojaa painottavaa linjaa varsin päättäväisesti.¹⁴

EUT tarkastelee kolmea edellytystä, joiden perusteella voidaan arvioida, onko jokin toimi 22 artiklassa säännelty automaattinen päätös. Kaikki profilointi tai automaattinen päätöksenteko ei ole kiellettyä vaan ainoastaan sellainen, joka määrittellään 22 artiklassa. Ensin tuomioistuin pohtii 22 artiklaan sisältyvän päätöksen käsitettä. Tuomioistuin toteaa, ettei sitä ole määritelty asetuksessa. Asetuksen johdanto-osaan ja julkisasiamiehen ratkaisuehdotukseen¹⁵ viitaten tuomioistuin päätyy siihen, että päätöksen käsitteellä on laaja ulottuvuus. Päätöksen käsitteeseen voi sisältyä useita toimia, jotka voivat vaikuttaa rekisteröityyn eri tavoilla.¹⁶ Näin tuomioistuimen tässä yhteydessä määrittelemä ”pätös” on varsin laaja – ja selvästi laajempi kuin vaikkapa kotimaisessa hallintolainsäädännössä on totuttu ajattelemaan.¹⁷ Kenties täsmällisempi suomenkielinen vastine 22 artiklan päätökselle olisikin ”toimi” tai jopa vielä epämääräisempi ”toiminta”.

Toinen automaattisen päätöksenteon edellytys on, että 22 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna päätöksen on perustuttava ”pelkästään automaattiseen käsittelyyn, kuten profilointiin”. Schufan toiminta on ilmiselvästi profilointia tuomioistuimen mielestä, sillä se vastaa tietosuoja-asetuksen 4 artiklan 4 alakohdassa ole-

12. Asia C-210/16 Wirtschaftsakademie Schleswig-Holstein, ECLI:EU:C:2018:388. Ks. myös Susanna Lindroos-Hovinheimo, Kuka vastaa tietosuojasta? Unionin tuomioistuimen uusimpia näkemyksiä henkilötietojen käsittelijöiden vastuun jakautumisesta. Defensor Legis 5/2018, s. 757–763.
13. Unionin tietosuojasääntelyä on silti kritisoitu siitä, ettei se ole riittävän tehokasta. Ks. esim. Anu Bradford, Digital Empires: The Global Battle to Regulate Technology. Oxford Academic 2023, osio The European Rights-Driven Regulatory Model osoitteessa <https://doi-org.libproxy.helsinki.fi/10.1093/oso/9780197649268.003.0004> (vierailtu 28.2.2024).
14. Tuoreesta ratkaisukäytännöstä mainittakoon muun muassa rekisterinpitäjän ja käsittelijän vastuuta täsmentävä suuressa jaostossa annettu tuomio asiassa C-683/21 Nacionalinis visuomenės sveikatos centras, ECLI:EU:C:2023:949. Siinäkin lienee ollut kyseessä jonkinlainen automaattinen päätöksenteko tai tekoäly, mutta 22 artiklaa ei tarkasteltu. Ks. Eslpeth Guild, When EU Data Protection Meets AI Tools – The CJEU determines responsibility: An analysis of C-683/21 Nacionalinis visomenės sveikatos centras prie Sveikatos apsaugos ministerijos. European Law Blog 12.2.2024 osoitteessa <https://europeanlawblog.eu/2024/02/12/when-eu-data-protection-meets-ai-tools-the-cjeu-determines-responsibility-an-analysis-of-c-683-21-nacionalinis-visomenes-sveikatos-centras-prie-sveikatos-apsaugos-ministerijos/> (vierailtu 28.2.2024).
15. Julkisasiamies P. Pikamäen ratkaisuehdotus 16.3.2023 asiassa C-634/21, ECLI:EU:C:2023:220, kohta 38.
16. Tuomio asiassa C-634/21, kohdat 45–46.
17. Ks. myös hallituksen esitys eduskunnalle julkisen hallinnon automaattista päätöksentekoa koskevaksi lainsäädännöksi 145/2022 vp.

vaa profiloinnin määritelmää.¹⁸ Tämä määritelmä on myös huomattavan laaja, sillä käsittely on profilointia aina kun henkilötietoja käyttämällä arvioidaan, analysoidaan tai ennakoidaan luonnollisen henkilön tiettyjä henkilökohtaisia ominaisuuksia, kuten työsuoritusta, terveyttä tai kiinnostuksen kohteita.

Ollakseen automaattinen päätös 22 artiklan mukaan päätöksellä on oltava henkilöä ”koskevia oikeusvaikutuksia” tai sen on vaikutettava häneen ”vastavalla tavalla merkittävästi”. Tapauksen tosiseikkojen perusteella tuomioistuin päätyy siihen, että Schufan arvio vaikuttaa henkilöön vähintäänkin merkittävällä tavalla.¹⁹ Vähintäänkin merkittävä vaikutus riittää, ja siten tämäkin 22 artiklan soveltamisedellytys täyttyy. Valitettavasti tuomioistuin ei tarkastele laajemmin sitä, mikä kaikki voi olla merkittävää vaikutusta ja mikä ei.

Näin kaikki kolme automaattisen päätöksenteon edellytystä tulee määritellyä laajasti. Osa laajuudesta johtuu luonnollisesti lainsäätäjän sanavalinnoista, mutta tuomioistuin ei myöskään näe lainkaan vaivaa sen eteen, että 22 artiklan käyttöalaa rajattaisiin tai täsmennettäisiin. Tulkintalinja ei ole yllättävä, mutta se ei juuri selkiytä automaattisen päätöksenteon juridiikkaa. Lainsäätäjän tarkoitus on tuskin ollut se, että mikä tahansa toimi, jossa henkilön ominaisuuksia tarkastellaan automaattisesti ja jolla on jokin vaikutus henkilöön, olisi lähtökohtaisesti kiellettyä. Tästä päästäänkin luontevasti kansallisen liikkumavaran pohdintaan.

Koska 22 artikla sallii jäsenmaiden lainsäädäntöön poikkeuksia automaattisen päätöksenteon kiellosta, on tarpeen tietää, minkälaisia nämä poikkeukset voivat olla. Tuomioistuin toteaa näiltä osin melko lyhyesti, että tilanteessa, jossa automatisoituun käsittelyyn perustuvan päätöksen tekemisestä on säädetty jäsenvaltion oikeudessa, käsittelyssä on noudatettava paitsi 22 artiklan 4 kohdassa asetettuja edellytyksiä myös asetuksen 5 ja 6 artiklassa asetettuja edellytyksiä.²⁰ Asetuksen 5 artiklassa määritellään käsittelyn periaatteet, kuten lainmukaisuuden, käyttötarkoitussidonnaisuuden ja minimoinnin periaatteet. Sen sijaan 6 artiklassa luetellaan käsittelyperusteet, joita on muun muassa suostumus tai tässä tapauksessa sovelnut rekisterinpitäjän oikeutettu etu (f alakohta). Näin tuomioistuin lausuu vain sen varsin itsestään selvän seikan, että automaattiseen päätöksentekoon soveltuvat aina tietosuoja-asetuksen yleiset periaatteet riippumatta siitä, onko päätöksenteosta säädetty kansallisesti vai ei.

Ratkaisun perusteella kansalliselle tuomioistuimelle jää lopulta sen arvioiminen, vastaako kansallinen lainsäädäntö tietosuoja-asetuksen vaatimuksia. Tähän mietintään tuomioistuin olisi nähdäkseni voinut antaa vähän enemmän

18. Tuomio asiassa C-634/21, kohta 47.

19. Tuomio asiassa C-634/21, kohta 49. Julkisiasiamies Pikamäen mukaan artiklan sanamuodosta voisi päätellä, että vaikutusten tulisi olla ”vakavia”, mutta tätä tulkintaa tuomioistuin ei tuomiossaan vahvista. Kaiken kaikkiaan 22 artiklan tulkinta on sekä julkisasiamiehen että tuomioistuimen käsissä melkoista semanttista leikkiä. Katso Julkisiasiamies P. Pikamäen ratkaisuehdotus 16.3.2023 asiassa C-634/21, ECLI:EU:C:2023:220, erityisesti kohta 34.

20. Tuomio asiassa C-634/21, kohta 68.

apua, sillä ennakkoratkaisupyynnön tehnyt kansallinen tuomioistuin pyysi sitä nimenomaisesti. Usein kansallisen sääntelyliikkumavaran määrittely on varsin hankalaa tietosuoja-asetuksen kehikossa. Tähän toivoisi unionin tuomioistuinten apua, mutta sitä ei nyt juuri tullut. EUT:n tehtäviin ei toki kuulu kansallisen lainsäädännön tulkinta. Tuomioistuin arvioi varmaankin tässä tapauksessa, että se olisi joutunut niin tekemään vastatakseen kansallista liikkumavaraa koskeviin yksityiskohtaisiin kysymyksiin. Mutta kansallisen lainsäädännön yhteensopiavuutta EU-oikeuden kanssa se olisi kenties voinut arvioida vähän tarkemmin.

5. Onko ratkaisulla merkitystä tekoölyasetuksen kannalta?

Lopuksi on mielenkiintoista pohtia vielä sitä, mitä merkitystä ratkaisulla on tulevan tekoölyasetuksen kannalta. Sillä aikaa, kun tuomioistuin pohdiskeli tuomiotaan, EU-lainsäätäjät neuvottelivat kuumeisesti kompromissia tekoölyasetuksesta. On aivan selvää, että tuomioistuin on ollut tietoinen niistä hankalista määritelmistä ja poliittisista rajanvedoista, joiden kanssa lainsäätäjät ovat kamppailleet. Niistä ei kuitenkaan näy jälkeäkään tuomion perusteluissa.

Erityisesti kritiikille on altis se valinta, jonka tuomioistuin tekee Schufan profiloitintoimintaa kuvatessaan. Tietosuoja-asetuksen valossa ei lähtökohteisesti ole merkittävää, minkälainen algoritmi Schufalla tarkalleen ottaen on käytössään. Automaattista päätöksentekoa voi olla sääntöpohjainen eli laskukonemainen käsittely. Myös erilaiset oppivat teknologiat voivat tuottaa 22 artiklan mukaisia päätöksiä. Tietosuojasääntelyn näkökulmasta tällä ei ole merkitystä.

Tekoölyasetuksen kannalta on sen sijaan ensisijaisen tärkeää tunnistaa, minkälainen tietokoneohjelma päätöksiä tekee. Asetus tulee soveltumaan vain sellaisiin ohjelmiin, joilla on edes jonkin verran autonomista toimintaa ja jotka mahdollisesti oppivat tai ainakin sopeutuvat tai kehittyvät jollakin tavalla käytön aikana.²¹

Schufa-tuomion perusteella emme tiedä, minkälainen ohjelma luottoluokituksia oikein teki. Oliko se pelkkä laskukone, vai oliko se oppiva? Oliko se

21. Tekoölyjärjestelmällä tarkoitetaan parlamentin hyväksymässä tekstissä (3 artikla) ”konejärjestelmää, joka on suunniteltu toimimaan eriaistisen itsenäisesti, joka voi mahdollisesti mukautua käyttöönoton jälkeen ja joka voi vastaanottamiensa syöttötietojen perusteella tuottaa tiettyjen eksplisiittisten ja implisiittisten tavoitteiden saavuttamiseksi tuotoksia, kuten ennusteita, sisältöä, suosituksia tai päätöksiä, jotka voivat vaikuttaa todellisiin tai virtuaalisiin ympäristöihin”. Saatavilla osoitteessa https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/A-9-2023-0188-AM-808-808_FI.pdf (vierailtu 19.3.2024).

autonominen, edes vähän? EUT ei selvästi halua sotkeutua näiden määritelmien leikkiin ennen kuin sen on pakko. Siksi tuomio on puhtaasti tietosuoja-asetusta koskeva kannanotto, ei sen laajempi. Tuomio ei millään tavalla auta ennustamaan, miten tekoälyasetusta ja tietosuoja-asetusta voidaan jatkossa soveltaa yhdessä. Sen sijaan tuomio viittaa siihen, että tietosuoja-asetuksen 22 artiklan määritelmän laajuudesta johtuen päällekkäistä soveltamisalaa saattaa tulla runsaasti.

Susanna Lindroos-Hovinheimo